

in een van het daglicht afgesloten ruimte, een half jaar lang. Dan (soms pas na vele jaren) werden de carotten weer uit elkaar getrokken en in langzaam ronddraaiende tonnen door stampende hakmessen fijngemaakt. Zo ontstond snuif. Fijnere soorten kregen een speciale bewerking en werden gekleurd of geparfumeerd. We kennen de nagel- en tonkasnuif, de rozen- en Eclonnuif. De overgebleven tabakstelen gingen niet verloren maar werden vermalen tot rappé, de minste soort zwarte snuif. Zinkingssnuif werd gemaakt van kleine, sterk geurende bloempjes.

In de Franse tijd leden de snuifmolens zwaar door het Continentale Stelsel. De benodigde grondstof, tabak, was toen praktisch niet meer te krijgen. De meeste snuifmolens werden dan ook voor andere doeleinden ingericht ⁴⁶).

76. *De Fortuin*. De molen staat al aangegeven op een kaart uit 1623. In 1771 wordt als eigenaar genoemd Gerrit Broekman ⁴⁷). De molen was een klein type, staande aan het Molenpad, vroeger geheten de Gasthuisslop, bij de Binnenweg.

77. *De Jonge Jacobus*. In 1793 werd op het terrein van het buitengoed Plantlust een molen aangeslagen in de verponding. De molen werd als snuifmolen geëxploiteerd. In december 1865 in publieke veiling verkocht en weer in gebruik genomen. Ging in 1882 door brand verloren.

Was gelegen aan de Bergweg bij de Voorplas.

78. *Het Lam*. In 1773 werd genoemd de 'Snuifmolen 't Lam op den hoogen Zeedijk onder Cralingen' ⁴⁸).

79. *De Lelie*. Oorspronkelijke molen gebouwd in 1740. Heette toen de Ezel en stond in het oude Kralingen. In 1840 afgebroken en op de huidige plaats gebouwd. Kwam na onteigening in 1916 in bezit van de Gemeente. In 1961 gerestaureerd en hersteld 1966. Uitermate belangrijk als enig bewaarde snuifmolen in ons land. Kleine met riet gedekte houten zeskanter op schuur. Staat aan de Plaszoom nabij de Kralingse Plas ⁴⁹).

80. *De Meerkoet*. Moet zeker uit de 18de eeuw dateren. Was ook als specerijmolen in gebruik. Behoorde tot het thans zo zeldzame type wipstellingmolen. Gebouwd op een hoge bergschuur. Ging als juist gerestaureerd gemeente-eigendom op 16 juni 1932 in vlammen op.

Stond aan het Veenpad noord-westelijk van de Kralingse Plas nabij de Spiegelnisserweg.

81. *De Mees*. Was waarschijnlijk een snuifmolentje. In een gedicht, dat destijds bij de molenaars en de arbeiders bekend was werd melding gemaakt van 'de Mees, die is een dwerg'. Hieruit zou dus zeker wel kunnen blijken dat het een klein molentje was.